

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Wołowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Remian

Protokolant: Kamila Cymerman

po rozpoznaniu w dniu 02.11.2017 r. w Wołowie na rozprawie

sprawy z powództwa A. U. (1)

przeciwko A. U. (2)

o podwyższenie alimentów

I. zasądza od pozwanego A. U. (2), ur. (...) w B. (PESEL (...)) tytułem podwyższonych alimentów na rzecz powódki A. U. (1), ur. (...) w B. kwoty po 800 zł (osiemset złotych) miesięcznie, poczynając od dnia 22.08.2014 r. , płatne z góry do 10-go dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, w miejsce dotychczasowych alimentów w kwocie po 400 zł miesięcznie orzeczonych w punkcie III wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 28.02.2006 r. w sprawie sygn. akt XIII RC 964/05;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. koszty procesu między stronami wzajemnie znosi;

IV. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa;

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 14.08.2014 r. (data wpływu 22.08.2014 r.) przedstawicielka ustawowa M. U. działając w imieniu małoletniej A. U. (1) wniosła o podwyższenie alimentów od pozwanego A. U. (2) z kwoty po 400 zł miesięcznie do kwoty po 1.200 zł miesięcznie, płatnych z góry do dnia 10 - go każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów procesu. Na rozprawie w dniu 02.11.2017 r. pełnomocnik wniósł o zasądzenie od pozwanego zwrot kosztów dojazdu w kwocie 307,57 zł.

W uzasadnieniu pozwu podniosła, iż od daty poprzedniego ustalenia alimentów znacznie wzrosły potrzeby małoletniej. Wskazała, iż miesięczny koszt utrzymania dziecka wynosi kwotę 2.220 zł. Zaznaczyła, iż świadczy pracę, osiągając z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie 2.550 zł netto miesięcznie. Podała, iż w dodatkowo podejmuje pracę na umowę zlecenie i w skali miesiąca otrzymuje wynagrodzenie w kwocie 800 zł netto. Twierdziła, iż możliwości zarobkowe pozwanego pozwalają na zaspokojenie potrzeb uprawnionej, gdyż jest z wykształcenia elektrykiem i nie ma innych osób na utrzymaniu.

W odpowiedzi na pozew z dnia 04.05.2015 r. pozwany A. U. (2) uznał powództwo do kwoty po 600 zł miesięcznie i wniósł o oddalenie powództwa dalej idącego. Podał, iż przebywa w Stanach Zjednoczonych bez wymaganej wizy, przez co nie ma możliwości znalezienia legalnego zatrudnienia. Wskazał, iż uzyskiwane wynagrodzenie z tytułu prac dorywczych z ledwością wystarcza mu na opłacenie najmu pokoju i zakup żywienia. Podniósł, iż cierpi na

nadciśnienie i dolegliwości kardiologiczne oraz z uwagi na brak ubezpieczenia zdrowotnego zmuszony jest korzystać z kosztownej opieki lekarskiej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu Wydział XIII Cywilny Rodzinny z dnia 28.02.2006 r. w sprawie sygn. akt XIII RC 964/05 rozwiązano związek małżeński A. U. (2) i M. U., wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi K. U. i A. U. (1) powierzono matce, zaś uprawnienia ojca ograniczono do prawa współdecydowania o istotnych sprawach dzieci, dotyczących w szczególności stanu zdrowia i przebiegu nauki. Wyrokiem tym również zasądzono od ojca na rzecz każdego z dzieci alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie na rzecz K. U. oraz w kwocie po 400 zł miesięcznie na rzecz A. U. (1), poczynając od uprawomocnienia się wyroku, tj. od dnia 22.03.2006 r.

(dowód: akta Sądu Okręgowego we Wrocławiu o sygn. XIII RC 964/05 – w załączeniu)

W tej dacie M. U. wychowywała 16 – letniego K. i 7 – letnią A. I., zamieszkując w 3 – pokojowym mieszkaniu w bloku. Wydatkowała w skali miesiąca na koszty eksploatacji mieszkania (czynsz, zużycie gazu i energii elektrycznej) kwotę 520 zł. Była zatrudniona w (...) ZOZ w W. na stanowisku st. pielęgniarki, gdzie osiągała wynagrodzenie w kwocie 700 zł netto miesięcznie. Przeznaczała w skali miesiąca na zaspokojenie potrzeb syna w zakresie wyżywienia kwotę 200 zł, zakup ubrań kwotę 300 zł, wydatki szkolne kwotę 50 zł oraz basen kwotę 50 zł. Natomiast w skali miesiąca na zaspokojenie potrzeb córki wydatkowała w zakresie wyżywienia kwotę 100 zł, zakup ubrań kwotę 150 zł, opłaty za przedszkole kwotę 170 zł, lekcje tańca kwotę 20 zł, koszty leczenia (opieka nefrologa) kwotę 150 zł. Otrzymywała od pozwanego co miesiąc kwotę 200 dolarów.

Pozwany A. U. (2) przebywał wówczas w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej, gdzie wyjechał w marcu 2002 r. Jego pobyt miał charakter nielegalny. Podejmował różne prace dorywcze. Nie posiadał ubezpieczenia zdrowotnego.

(dowód: akta Sądu Okręgowego we Wrocławiu o sygn. XIII RC 964/05 – w załączeniu)

A. U. (1) ukończyła 18 rok życia. Od dnia 01.09.2014 r. jest uczennicą Zespołu Szkół Ogólnokształcących i Gimnazjum nr (...) w Ł.. Aktualnie uczy się w XXXII LO w Ł. w klasie maturalnej. Zajęcia odbywają się od poniedziałku do piątku. W pierwszym roku nauki na książki przedstawicielka ustawowa wydatkowała kwotę 150 zł oraz około 200 zł na przybory i ćwiczenia. W drugim i trzecim roku nauki wydatkowała każdorazowo na książki kwotę 300 zł. Corocznie płaci na ubezpieczenie kwotę 50 zł, zaś na komitet rodzicielski kwotę 50 zł. Do września 2017 r. zamieszkiwała w bursie szkolnej. Następnie wraz z koleżankami zamieszkała w wynajmowanym mieszkaniu. We wrześniu opłaciła czynsz w wysokości 840 zł. Od następnych miesięcy klub będzie opłacał kwotę 700 zł, zaś powódka zapłaci kwotę 140 zł. Zapłaciła również kaucję w wysokości 1.500 zł. Powódka uprawia tenis stołowy w Klubie Sportowym (...) Ł.. Otrzymała stypendia sportowe w latach: 2014 r. - 360 zł, 2015 r. - 2.670 zł, 2016 r. - 1.460 zł, 2017 r. - 728 zł. W okresie 2015 – 2016 otrzymała z klubu 12 okładzin, 1 dres. Klub finansował także jej udział w zawodach sportowych (wpisowe, wyżywienie, nocleg, koszty podróży). Po wygranej meczu otrzymuje 200 zł. Na zakup butów sportowych w okresie półroczu wydatkuje kwotę 300 zł. Na okładziny wydatkuje kwotę 300 zł raz na kwartał. Na zakup paletki do tenisa wydatkowała kwotę 600 zł. Na zakup torby sportowej przeznaczyła kwotę 200 zł. Poniosła wydatki w związku z wyjazdami na zawody do: Słowacji - 500 zł, Chorwacji - 500 zł, W. - 500 zł. Na obiady w szkole wydatkowała kwotę 100 zł, zaś na pozostałe wyżywienie kwotę 600 zł w skali miesiąca. Od stycznia 2017 r. przygotowuje wszystkie posiłki we własnym zakresie i na ten cel w skali miesiąca wydatkuje kwotę w granicach 900 zł. Na zakup odzieży wydatkuje kwotę 500 zł w skali kwartału. Na zakup obuwia wydatkuje na sezon kwotę 200 zł. W skali roku na opiekę medyczną (nefrolog, stomatolog) wydatkuje kwotę 300 zł. Korzysta również z usług rehabilitanta i za każdy zabieg płaci kwotę 100 zł. Powódka przyjeżdża na weekendy do domu i na bilety wydatkuje kwotę 200 zł miesięcznie. Na zakup biletu komunikacji miejskiej wydatkuje kwotę 120 zł w skali kwartału. Na telefon wydatkuje 50 zł miesięcznie. Na środki higieniczne i kosmetyki wydatkuje kwotę 150 zł miesięcznie. Na zakup laptopa przeznaczyła kwotę 2.500 zł. Na wyjazd wakacyjny do Ł. w lipcu 2017 r. wydatkowała kwotę 700 zł. Środki finansowe na utrzymanie otrzymuje od M. U.. Nie

posiada majątku. Kontakt powódki z pozwanym jest znikomy. Od czasu wyjazdu pozwanego do USA przesłał córce dwie pary butów oraz torebkę. Alimenty są przedmiotem egzekucji komorniczej.

M. U. w latach 2014 - 2015 otrzymywała z umowy o pracę wynagrodzenie w Wojewódzkim Szpitalu (...) we W. średnio 2.300 zł netto miesięcznie, zaś z umowy zlecenia zawartej z D. Centrum Medycznym około 1.000 zł netto miesięcznie. W 2016 r. z umowy o pracę otrzymywała wynagrodzenie w kwocie 2.900 zł netto miesięcznie, zaś z umowy zlecenia 2.200 zł netto miesięcznie. Za mieszkanie płaci czynsz w kwocie 400 zł, zaś pozostałe koszty eksploatacyjne (zużycie energii elektrycznej, gazu, telefon, Internet, TV) wynoszą 380 zł w skali miesiąca. Opłaca również podatek od nieruchomości kwotą 60 zł kwartalnie. Na swoje wyżywienie wydatkuje kwotę 500 zł miesięcznie. Spłaca pożyczkę w kwocie 300 zł miesięcznie. Na ubranie wydatkuje kwotę 200 zł miesięcznie. Na zakup paliwa na dojazd do pracy wydatkuje kwotę 300 zł. Choruje na tarczycę. Na zakup okularów przeznaczyła kwotę 200 zł. Na wizytę u dentysty przeznacza kwotę 150 zł. Ma oszczędności w kwocie 30.000 zł. Z majątku posiada połowę udziału w prawie własności mieszkania położonego w B. przy ul. (...) oraz połowę udziału w prawie własności garażu położonego w B. przy ul. (...) nr działki (...). (...) te stanowią wspólność majątkową małżeńską z pozwanym. Sprawa o podział majątku dorobkowego jest w toku.

(dowód: przesłuchanie przedstawicielki ustawowej M. U. - protokół k.209 - 00:52:16 - 01:25:16; zeznania powódki A. U. (1) - protokół k.244a - 00:30:21 - 01:12:43; odpis skrócony aktu urodzenia - k. 4; zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu PIT - 37 - k.48-54,189-200,236-240; zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu - k.5,35,70,201-203,234-235; potwierdzenie przelewu z rachunku - k.44-45,47,151-156; faktura VAT - k.20-26,28-34,36-43,157-161,163,166b; legitymacja szkolna - k.27; bilet - k.162,181,183-185,186-187; potwierdzenie rezerwacji - k.164-166a,167-175; potwierdzenie opłat - k.29,46; paragony - k.176-180,185; pokwitowanie wpłaty - k.182, pismo (...) Ł. - k.212,213,255,257; pismo (...) nr 1 w Ł. - k.233)

Pozwany A. U. (3) ukończył 51 rok życia, zaś z zawodu jest elektrykiem - energetykiem. Nadal przebywa w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej bez wymaganej wizy, przez co nie może podjąć legalnej pracy. Świadczy prace dorywcze i z tego tytułu uzyskuje dochód w granicach 250 - 350 USD netto w skali tygodnia. Wynajmuje mieszkanie i z tego tytułu płaci czynsz ok. 650 USD oraz opłaca zużycie gazu i energii elektrycznej kwotą 100 USD w skali miesiąca. W skali miesiąca przeznacza na wyżywianie kwotę 300 USD, na dojazd do pracy kwotę w granicach 120 - 130 USD, na telefon komórkowy kwotę 60 USD, zakup lekarstw kwotę 120 USD. Korzysta z pomocy matki A. U. (4), która udziela mu pożyczek finansowych. Ma problemy z kręgosłupem oraz ze wzrokiem. Prócz majątku objętego wspólnością majątkową małżeńską innego majątku nie posiada. Prócz córki A. U. (1) nie ma innych osób na utrzymaniu. Na syna K. U. zaprzestał płacenia alimentów.

(dowód: przesłuchanie pozwanego A. U. - k.130 - 131; zeznania świadka A. U. (4) - protokół k.209 - 00:33:04 - 00:52:15; potwierdzenie opłat czynszu - k.253 - 254)

W oparciu o ustalony stan faktyczny Sąd zważył, co następuje:

Powództwo o podwyższenie alimentów zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy się odnieść do kwestii jurysdykcji tutejszego Sądu oraz właściwego prawa materialnego. Przedmiotowa sprawa ma charakter sprawy z elementem zagranicznym, albowiem pozwany A. U. (2) jest obywatelem polskim, ale od dłuższego czasu przebywa i na stałe zamieszkuje poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej. Ustalając kwestie jurysdykcji tutejszego Sądu oraz prawo właściwe dla zobowiązań alimentacyjnych w pierwszej kolejności ustalić należy, czy pomiędzy Rzeczypospolitą Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki Północnej (gdzie zamieszkuje i przebywa pozwany) obowiązują umowy dwustronne, czy też umowy wielostronne odnoszące się do kwestii jurysdykcji sądowej i prawa właściwego. Umowy takie, a co za tym idzie regulacje prawne w nich zawarte, mają bowiem pierwszeństwo przed normami prawa krajowego. W relacjach dwustronnych pomiędzy Rzeczypospolitą Polską i Stanami Zjednoczonymi Ameryki Północnej nie została zawarta żadna dwustronna umowa dotycząca spraw alimentacyjnych. W stosunkach wielostronnych, w ramach (...) zawarta została międzynarodowa Konwencja o dochodzeniu roszczeń alimentacyjnych za granicą, podpisana w N. w 1956 r. Rzeczypospolita Polska ratyfikowała

tę konwencję i jest jej stroną. Do konwencji tej nie przystąpiły z kolei Stany Zjednoczone w związku z tym tryb dochodzenia roszczeń przewidziany w konwencji, nie może mieć zastosowania. Ustalając więc kwestię jurysdykcji i prawa właściwego należy sięgnąć do prawa krajowego. W zakresie jurysdykcji kwestie tą reguluje art. 1103⁽³⁾ § 1 kpc zgodnie z którym w sprawach o alimenty jurysdykcję krajową posiada sąd polski także wtedy, gdy powodem jest osoba uprawniona do świadczeń, która ma miejsce zamieszkania lub miejsce zwykłego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, iż tutejszy sąd posiadał jurysdykcję do rozpoznania niniejszej sprawy, albowiem powódka A. U. (1) jest osobą uprawnioną do świadczeń alimentacyjnych i posiada miejsce stałego zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Odnosząc się do właściwego prawa materialnego sięgnąć należy do art. 63 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. Prawo Prywatne Międzynarodowe. Przepis ten odsyła do rozporządzenia nr 4/2009 w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych. Rozporządzenie to odsyła do protokołu o prawie właściwym dla zobowiązań alimentacyjnych, przyjętego 23 listopada 2007 r. w H.. W świetle art. 3 protokołu przyjęto zasadę zgodnie z którą dla zobowiązań alimentacyjnych właściwe jest prawo państwa w którym wierzyciel ma miejsce zwykłego pobytu. Stąd też właściwym prawem materialnym w niniejszej sprawie będzie prawo polskie, albowiem wierzyciel, tj. A. U. (1) posiada miejsce pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Powódka A. U. (1) oparła żądanie o art. 138 k.r. i o., zgodnie z treścią którego, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Przez zmianę stosunków rozumie się zmianę usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub zmianę możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, istotne zwiększenie lub zmniejszenie się możliwości zaspokajania potrzeb własnymi siłami. Ustalenie zmiany stosunków następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami istniejącymi poprzednio (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987 r., CZP 91/86 OSNC PAP 1988 nr 4 poz. 42).

Zgodnie z treścią przepisu art. 135 § 1 k.r.io., zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Podwyższenie alimentów następuje wówczas, gdy zwiększeniu uległy potrzeby uprawnionego albo wzrosły możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Przez potrzeby w zakresie utrzymania rozumie się zwłaszcza potrzeby materialne uprawnionego, tj. potrzeby w zakresie nauki, wyżywienia, ubrania, mieszkania. Do potrzeb w zakresie utrzymania zalicza się jednak nie tylko potrzeby materialne, ale również potrzeby niematerialne człowieka. Sąd Najwyższy zauważył, iż potrzeby te są zróżnicowane i kształtują się w zależności od indywidualnych cech uprawnionego, tj. od wieku, stanu zdrowia, zawodu, pozycji społecznej itd. (uzasadnienie tezy III uchwały SN z dnia 16 grudnia 1987 r.).

Przedmiotem ustaleń Sądu w niniejszej sprawie był zatem fakt, czy po wydaniu wyroku przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu z dnia 28.02.2006 r. w sprawie sygn. akt XIII RC 964/05, określającej wysokość świadczenia alimentacyjnego na rzecz powódki w kwocie po 400 zł miesięcznie nastąpiła istotna zmiana okoliczności usprawiedliwiająca żądanie podwyższenia alimentów. Dlatego też, Sąd przede wszystkim porównał, po pierwsze jak kształtowały się usprawiedliwione potrzeby A. U. (1) w dacie poprzedniego ustalenia obowiązku alimentacyjnego, a jak w czasie orzekania w niniejszej sprawie, a po wtóre zaś - porównał możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego, w dacie orzeczenia w przedmiocie alimentów i w chwili obecnej. Jedynie bowiem porównanie stosunków będących podstawą orzeczenia z istniejącymi w chwili wyrokowania w przedmiotowej sprawie może być podstawą ustalenia występowania przesłanki z art. 138 k.r. i o. Zakres świadczeń nie może zostać tak ustalony, aby ich spełnienie powodowało u zobowiązanego niedostatek.

Dokonując analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego z uwzględnieniem powyższych wskazań stwierdzić należy, iż w ocenie Sądu między stronami w okresie ostatnich blisko 11 lat zaszła istotna zmiana wzajemnych stosunków, która uzasadnia wydatne zwiększenie wysokości zasądzonych od pozwanego alimentów. Usprawiedliwione potrzeby powódki wzrosły. W chwili orzekania o ostatnich alimentach, tj. w lutym 2006 r. powódka miała 7 lat. Uczęszczała wówczas do przedszkola. Obecnie jest w klasie maturalnej, mieszka w wynajmowanym mieszkaniu ponosząc częściowo koszty związane z wynajmem oraz utrzymaniem, uprawianiem sportu i edukacją.

Zdaniem Sądu radykalnie zwiększone więc zostały koszty jej utrzymania i wychowania we wszystkich aspektach. Powódka jako 18 letnia maturzystka poza miejscem zamieszkania ma nieporównywalne potrzeby do potrzeb 7 letniego dziecka pozostającego przy matce. Wymaga zwiększonych wydatków nie tylko w zakresie wyżywienia, kosmetyków, odzieży, obuwia, utrzymania czystości, leczenia itd., ale również koniecznych wydatków związane z edukacją (zakup książek, przyborów etc.) rozwijaniem zainteresowań, uprawianiem sportu w taki sposób, aby maksymalnie przygotować go do samodzielnego utrzymania i funkcjonowania w społeczeństwie. Wszystkie opisywane wydatki albo pojawiły się po 2006 r., albo uległy radykalnemu zwiększeniu w okresie po 2006 r. i są w ocenie Sądu, znaczne, konieczne i niezbędne. Obecnie koszt utrzymania i edukacji powódki sięga kwoty 2.000 zł miesięcznie.

Jeżeli chodzi o rodziców powódki to stwierdzić należy, iż matka powódki obecnie pracuje, od lat stara się w sposób maksymalny wykorzystać posiadane możliwości zarobkowe. Wspiera ona powódkę stosownie do posiadanych możliwości zarobkowych. W ocenie Sądu sytuacja majątkowa i możliwości zarobkowe pozwanego pozwalają na płacenie alimentów w kwocie 800 zł miesięcznie. Zadeklarował on wysokość osiąganego dochodu w granicach 250 - 350 USD netto w skali tygodnia. Zadeklarowane przez niego wydatki zostały określone na kwotę 1.360 USD miesięcznie. Sąd dostrzega, iż pozwany powoływał się na ponoszone przez siebie wydatki w kwocie przewyższającej dochody. Zdaniem Sądu deklaracje te są wewnętrznie sprzeczne. Nie można bowiem na dłuższą metę ponosić wydatków większych niż osiągnąć dochody. Kwota zasądzonych alimentów 800 złotych stanowi (wg kursu średniego NBP z 16.11.2017 r.) równowartość 222 USD. Pozwany prawie nie utrzymuje kontaktów z powódką, nie wnosi osobistych starań w jej wychowanie. Nie ponosi innych kosztów utrzymania powódki poza alimentami. Pozwany, który sam dokonał wyboru drogi życiowej, wyjechał do Stanów Zjednoczonych do pracy usiłuje przerzucić na innych swoje obowiązki w zakresie alimentacji córki. Odnośnie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego wskazać należy, że zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r. (M.P. z dnia 26.02.1988 r., Nr 6, poz. 60) przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumieć należy nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i te dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych”. Mając na uwadze posiadane przez pozwanego kwalifikacje, stan zdrowia jego możliwości zarobkowe przekraczają dotychczas uzyskiwane przez niego dochody. Nadto należy wskazać, iż nie płaci on już alimentów na syna K. U., który się usamodzielniał.

Mając na uwadze powyższe, uznając, iż powództwo o podwyższenie alimentów zasługuje na uwzględnienie w części, Sąd orzekł jak w pkt. I sentencji wyroku. W pozostałym zakresie powództwo, jako wykraczające poza zakres możliwości zarobkowych pozwanego podlegało oddaleniu, co skutkowało orzeczeniem jak w punkcie II wyroku.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego oraz zasad doświadczenia życiowego. Ustalając stan faktyczny Sąd dał wiarę zeznaniom stron. Sąd oparł się także na dokumentach urzędowych załączonych do akt sprawy oraz na przedstawionych mu dokumentach prywatnych. Dowodom w postaci dokumentów urzędowych Sąd dał wiarę co do tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone (art. 244 k.p.c.), zaś dokumentom prywatnym wyłącznie co do tego, że osoba podpisana na dokumencie złożyła oświadczenie zawarte w jego treści (art. 245 k.p.c.). Materiał dowodowy obejmujący złożone do akt dokumenty należało uznać za w pełni wiarygodny i dający pełną możliwość czynienia na jego podstawie ustaleń faktycznych. Prawdziwość dokumentów, z których przeprowadzono dowód, nie nasuwała zastrzeżeń i nie była kwestionowana przez strony. W ocenie Sądu te dokumenty stanowiły wiarygodne źródło zawartych w nich informacji.

Orzeczenie o kosztach procesu, zawarte w punkcie III sentencji wyroku, zostało oparte na treści art. 100 k.c., stanowiącym, iż w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone.

Orzeczenie zawarte w pkt. IV wyroku znajduje swoje uzasadnienie w art.113 ust. 4 Ustawy z dnia 28.07.2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz.1398 z p.z.).

Zawartemu w punkcie I orzeczeniu Sąd nadał, stosownie do treści przepisu art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. rygor natychmiastowej wykonalności.